

ското мирово съдилище. Узнала, че аз съм в състояние да уредя назначаването и от околийския съдия и замолила др. Христо той да ме заангажира за това. Щом е за насъщния хляб, както Христо ми обясни, той не могъл да и откаже и обещал да изпълни молбата ѝ. Аз се заех и имаме успех: другарката бе назначена на служба. След известно време Христо ме търси няколко пъти в къщи, за да ми благодари за направената услуга. Сретнахме се. Христо сияеше от радост като че ли се отнасяше за нещо лично до него, с възторг ми стискахе ръката и прошепна:

-Успехме, един гладуващ по-малко на света.

Бях овладян и аз от неговите чувства и разбрах колко чувствителен и отзивчив е Христо Смирненски.

Ан. Камбурев.

Учб. № 198

№ 45
1641-350

